

3. Articolele 12, 15, 16, 18, 19 și 42 din A doua directivă 77/91, astfel cum a fost modificată prin Directiva 92/101, precum și articolele 12 și 13 din Directiva 2009/101 trebuie interpretate în sensul că răspunderea instituită de reglementarea națională în discuție în litigiul principal nu este în mod necesar limitată la valoarea acțiunilor la data formulării solicitării, calculată la cursul acestora dacă societatea este cotate la bursă.

(¹) JO C 151, 26.5.2012.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 19 decembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Gerechtshof 's-Gravenhage — Țările de Jos) — Innoweb BV/Wegener ICT Media BV, Wegener Mediaventions BV

(Cauza C-202/12) (¹)

[Directiva 96/9/CE — Protecția juridică a bazelor de date — Articolul 7 alineatele (1) și (5) — Drept sui generis al producătorului unei baze de date — Noțiunea „reutilizare” — Parte substanțială a conținutului bazei de date — Metamotor de căutare dedicat]

(2014/C 52/14)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Gerechtshof Den Haag, fostă Gerechtshof 's-Gravenhage

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Innoweb BV

Pârâte: Wegener ICT Media BV, Wegener Mediaventions BV

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Gerechtshof te 's Gravenhage — Țările de Jos — Interpretarea articolului 7 alineatele (1) și (5) din Directiva 96/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 1996 privind protecția juridică a bazelor de date (JO CE L 77, p. 20, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 102) — Dreptul creatorului unei baze de date de a interzice extragerea și/sau reutilizarea unei părți substanțiale din conținutul bazei de date — Interzicerea reutilizării repetate și sistematice a unor părți nesubstanțiale din conținutul unei baze de date care include acte contrare unei exploatare normale a acestei baze, sau care cauzează un prejudiciu nejustificat intereselor legitime ale producătorului bazei — Caracter suficient al unei reutilizări repetate sau condiție cumulativă a unei reutilizări sistematice — Reutilizare prin intermediul unui sistem automatizat

Dispozitivul

Articolul 7 alineatul (1) din Directiva 96/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 1996 privind protecția juridică a bazelor de date trebuie interpretat în sensul că un operator care publică pe internet un metamotor de căutare dedicat precum cel în discuție în litigiul principal efectuează o reutilizare a ansamblului sau a unei părți substanțiale a conținutului unei baze de date protejate de articolul 7 menționat atunci când acest metamotor de căutare dedicat:

— furnizează utilizatorului final un formular de căutare care oferă, în esență, aceleași funcționalități ca formularul bazei de date;

— traduce „în timp real” cererile utilizatorilor finali în motorul de căutare cu care este echipată baza de date, în așa fel încât sunt explorate toate datele din această bază, și

— prezintă rezultatele găsite utilizatorului final în formatul exterior al site-ului său internet, reunind repetările într-un singur element, însă într-o ordine întemeiată pe criterii care sunt comparabile cu cele utilizate de motorul de căutare al bazei de date în cauză pentru prezentarea rezultatelor.

(¹) JO C 243, 11.8.2012.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 19 decembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Walter Endress/Allianz Lebensversicherungs AG

(Cauza C-209/12) (¹)

(Trimiteră preliminară — Directivele 90/619/CEE și 92/96/CEE — Asigurare directă de viață — Drept de renunțare — Lipsa unei informări cu privire la condițiile de exercitare a acestui drept — Expirarea dreptului de renunțare după un an de la plata celei dintâi prime — Conformitate cu Directivele 90/619/CEE și 92/96/CEE)

(2014/C 52/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Walter Endress

Pârâtă: Allianz Lebensversicherungs AG

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Bundesgerichtshof — Interpretarea articolului 15 alineatul (1) prima teză din Directiva 90/619/CEE a Consiliului din 8 noiembrie 1990 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind asigurarea directă de viață, de stabilire a dispozițiilor destinate să faciliteze exercitarea eficientă a libertății de a presta servicii și de modificare a Directivei 79/267/CEE (JO L 330, p. 50) coroborat cu articolul 31 alineatul (1) din Directiva 92/96/CEE a Consiliului din 10 noiembrie 1992 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind asigurarea directă de viață și de modificare a Directivei 79/267/CEE și 90/619/CEE (JO L 360, p. 1) — Anuități — Drept de retractare al deținătorului poliței de asigurare — Termen — Obligația de informare a deținătorului — Legislație națională care prevede că deținătorul poliței de asigurare pierde orice drept de retractare după un an de la plata primei prime, chiar dacă nu a fost informat corect cu privire la condițiile de exercitare a acestui drept.

Dispoziitivul

Articolul 15 alineatul (1) din A doua directivă 90/619/CEE a Consiliului din 8 noiembrie 1990 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind asigurarea directă de viață, de stabilire a dispozițiilor destinate să faciliteze exercitarea eficientă a libertății de a presta servicii și de modificare a Directivei 79/267/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 92/96/CEE a Consiliului din 10 noiembrie 1992, coroborat cu articolul 31 alineatul (1) din această ultimă directivă trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, care nu recunoaște deținătorului poliței de asigurare un drept de renunțare decât pentru o perioadă de cel mult un an de la plata celei dintâi prime de asigurare, chiar și în cazul în care acesta nu a fost informat despre dreptul său de renunțare.

(¹) JO C 200, 7.7.2012.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 12 decembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank te Rotterdam — Țările de Jos) — proceduri penale împotriva Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV (C-241/12), Belgian Shell NV (Cauza C-241/12)

(Cauzele conexe C-241/12 și C-242/12) (¹)

[Mediu — Deșeuri — Noțiune — Directiva 2006/12/CE — Transporturi de deșeuri — Informarea autorităților naționale competente — Regulamentul (CEE) nr. 259/93 — Existența unei acțiuni, a unei intenții sau a unei obligații de a se debarasa de o substanță sau de un obiect]

(2014/C 52/16)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank te Rotterdam

Părțile din procedura principală

Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV BV (C-241/12), Belgian Shell NV (C-242/12)

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Rechtbank te Rotterdam — Țările de Jos — Interpretarea Regulamentului (CEE) nr. 259/93 al Consiliului din 1 februarie 1993 privind supravegherea și controlul transporturilor de deșeuri în interiorul, la intrarea și ieșirea din Comunitatea Europeană (JO L 30, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 161) și a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri (JO L 190, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 16, p. 172) — Noțiunea „deșeuri” — Transfer de Ultra Light Sulphur Diesel (ULSD) pe navă din Țările de Jos spre Belgia — ULSD amestecat accidental, în momentul încărcării navei, cu Methyl Tertiary Butyl Ether (MTBE) — Produs care nu mai corespunde specificațiilor convenite între cumpărător și vânzător — Cumpărător care a

luat cunoștință de acest fapt cu ocazia livrării în Belgia — Diesel preluat de vânzător și transferat în Țările de Jos — Preț de achiziționare restituit cumpărătorului — Vânzător care are intenția de a plasa din nou cantitatea diesel pe piață, după amestecarea (sau nu) cu un alt produs — Includere (sau neincludere) în noțiunea de deșeuri

Dispoziitivul

Articolul 2 litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 259/93 al Consiliului din 1 februarie 1993 privind supravegherea și controlul transporturilor de deșeuri în interiorul, la intrarea și ieșirea din Comunitatea Europeană, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2557/2001 al Comisiei din 28 decembrie 2001, trebuie interpretat în sensul că, într-o situație precum cea în discuție în litigiile principale, nu intră în sfera de aplicare a noțiunii „deșeu”, în sensul acestei dispoziții, o încărcătură de motorină amestecată accidental cu o altă substanță, cu condiția ca deținătorul acesteia să aibă în mod real intenția de a reintroduce pe piață această încărcătură amestecată cu un alt produs, ceea ce revine instanței de trimitere să verifice.

(¹) JO C 243, 11.8.2012.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 19 decembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État — Franța) — Association Vent De Colère ! Fédération nationale și alții/Ministre de l'écologie, du développement durable, des transports et du logement, Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

(Cauza C-262/12) (¹)

[Trimitere preliminară — Ajutor de stat — Noțiunea „intervenție a statului sau prin intermediul resurselor de stat” — Electricitate de origine eoliană — Obligație de achiziționare la un preț superior prețului pieței — Compensație integrală — Contribuții datorate de consumatorii finali de electricitate]

(2014/C 52/17)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Association Vent De Colère ! Fédération nationale, Alain Bruguier, Jean-Pierre Le Gorgeu, Marie-Christine Piot, Eric Errec, Didier Wirth, Daniel Steinbach, Sabine Servan-Schreiber, Philippe Rusch, Pierre Recher, Jean-Louis Moret, Didier Jocteur Monrozier

Pârți: Ministre de l'écologie, du développement durable, des transports et du logement, Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

Cu participarea: Syndicat des énergies renouvelables